

Fast fjell å stå på

Av Ludvig Hope

«Jesus Kristus er i går og i dag den same, ja til evig tid». Heb 13:8

Slik som berget står midt i fossen, står Kristus midt i menneskeslekta, mektig til å frelsa. Slik som sola kvar dag stig opp over jorda, utan noko anna krav enn å få lov til å lysa, varma og gi liv, slik er Jesu Kristi nåde kvar morgon ny over oss. Utanfor han er alt natt og død. I han er ljuset og livet. Hjå han finn me livsens mening og mål – hjå han åleine! Ingen kan forstå fullt ut det guddomsunderet at me vart utvalde i han før verda vart til. Men det er likevel dette som gjer frelsa så grunnfast og heilt av nåde.

Det som vart lagt i grus av Adam, er bygd opp att i Kristus. Han er den ånda som gir liv, det evige livet. Og han gir det til alle som let seg skilja ut av Adams ætt og som trur på namnet hans. Der Adam la dødsens frø, der legg Kristus livs-

frøet, og den som tillitsfullt gir seg til han, skal i all æva ikkje døy.

La så alt anna svikta og gå under! Her er fast fjell å stå på, her er ljøs i mørket, her er liv i dødsens land. Her er det einaste trygge utgangspunktet for reisa til det riket der livet aldri sloknar og sola aldri sig. Ved han gjer Herren oss fulldugande til det gode, og han verkar i oss det som er til hugnad for han sjølv.

«Ver ikkje redd! Eg er den fyrste og den siste og den levande. Eg var død, men sjå, eg lever i all æve og har nyklane til døden og dødsriket». (Op 1:17b-18)

*Å Jesus, ditt namn er det beste,
av alt det du syndaren gav.
I bøna hans fullkomne feste,
i døden hans kjepp og hans stav!*
(Sb. nr. 395, v. 1)

*Frå «Eit ord i dag»,
Lunde forlag*

Bladet Lov og Evangelium

utgis av Norsk Luthersk Lektannsmisjon og blir sendt gratis til alle som sender ekspedisjonen navn og adresse. Bladet kommer med 10 nr. i året. Gaver til bladet kan sendes kasserer i NLL.

Ansvarlig for bladet:
Red.nemnda ved form. Ingar Gangås

Abonnement, oppsigelse og adresseforandring sendes ekspedisjonen v/Magne Ekanger, Vidjevegen 35, 4310 Hommersåk. Tlf. 51 62 26 53
E-post: magekang@online.no

NORSK LUTHERSK LEKMANNSMISJON

ble grunnlagt i 1963 av venner av den luthersk-rosenienske forkynnelse, og ønsker å forkynne Guds ord i skrift og tale både i Norge og ute på misjonsmarken. NLL har ytre misjonsarbeid i Moldova.

Formann: Dag Rune Lid, Furufølten 30
5600 Norheimsund. Tlf. 56 55 26 72
E-post: drlid@online.no

Sekretær: Ingar Gangås
Furustua, 7690 Mosvik
Tlf. 74 06 46 50. Mobil 901 51 234
E-post: ingang@c2i.net

Kasserer: Torunn Ånestad, Kydland
4360 Varhaug. Tlf. 51 43 04 06
E-post: tskydland@yahoo.no
Bankgiro: 3204 10 10222
Svensk postgiro: 178 84 80-0

BIBELSKOLEN PÅ FOSSNES

ble grunnlagt i 1992, og eies og drives av NLL. Skolen har både halvårig og ettårig kurs, og det er også adgang til å følge undervisningen i kortere perioder. Skolen ønsker å formidle tillit til Guds ord og spørre etter de gamle stier (Jer 6:16), samt fremme den arv vi har fra lekmannsbevegelsen og våre lutherske lærefedre.

Adr.: 3160 Stokke
Tlf. 33 36 17 70. Fax 33 36 17 71
Bankgiro: 3000 16 68516
E-post: bibelskolen@nll.no
Rektor: Per Bergene Holm
3282 Kvelde. Tlf. 33 11 26 96

INTERNETT: www.nll.no

Om mykje i verda
kan sára mi sjel.
Med Jesus og Ordet
det alltid går vel.
Ja, om eg enn stundom
har tåra på kinn.
I trua på Ordet
gudsfreden er min.

*Den rikdom er stor:
Ha Jesus til bror,
og eiga Guds levande ord.*

Når synda meg skræmer
og plagar mi sjel,
då ordet om Jesus
meg trøystar så vel.
Mi synd er mot Jesus
som gneisten i hav.
Den sloknar og søkk
i det djupaste kav.

Når freistingar fell
som ein storm over meg.
Då ser eg, min Herre,
då ser eg til deg.
For du er mi rettferd,
du fører mi sak.
Så freistaren rømer
og slepper sitt tak.

Når ofte i livet
det skymest som natt,
eg skundar til Ordet,
då lysnar det att.
Om gjæve og rike
eg ikkje er lik,
eg skodar i Ordet,
og der er eg rik.

*Agatha Rosenius/Nils Lavik
(Sb. nr. 462)*

Frimodighet – i Jesus alene

Av Ingar Gangås

Ved inngangen til et nytt år ligger det meg på hjertet å oppmuntre til frimodighet på Ordets grunn. Det er så mye som kan ta motet fra oss. Flodbølge, jordskjelv, forfølgelse av kristne, hat mot Guds eiendomsfolk, krig, sult, pest og økende interesse for magi, kan skape mismot. Enda verre er hjertets kulde, hat og likegyldighet. Da er det godt å søke inn til Jesus alene. Nettopp på grunn av synd og død i verden, kom han med evig liv – ovenfra. Det er fullbragt! Han har åpenbart seg til frelse. Ved nåde alene. Fly til ham! «*Den rikdom er stor: Ha Jesus til bror, og eiga Guds levande ord*». (Se sangen på foregående side!)

Du kjenner kanskje på at kristenflokken minker der du bor? Det nytter

ikke å samles mer på bedehuset. Hvorfor er det så få som vil gå på de gamle stier? Her skal vi ikke glemme det som ble sagt til profeten Elias. Han kjente seg ensom og var i ferd med å gi opp i kampen. Han fikk høre at det tross alt var 7000 som ennå ikke hadde bøyd kne for Ba'al. Gud ville sørge for mat og føde. Han måtte ikke glemme å spise, for ellers ville veien bli ham for lang. (Se sitat fra Dag Risdal side 5 i dette bladet!)

Kjære leser: Sett av tid til de stille stundene med Jesus. Søk avsides med din Frelser, vær frimodig og kall folket sammen om Guds ord. Og glem ikke å be for Herrens vitner. Snart kommer han som komme skal, og han skal ikke dryge!

L&E

Innholdsfortegnelse – Lov og Evangelium, januar 2006

Fast fjell å stå på. Av Ludvig Hope	side 1
Om mykje i verda kan sára mi sjel. Sang av Agatha Rosenius ...	side 2
Frimodighet – i Jesus alene. Av Ingar Gangås	side 3
Babels spedbarn. Av C. Asschenfeldt-Hansen	side 4
Men jeg bad for deg... Av Hans Erik Nissen	side 5
Søk først Guds rike. Av Hans-Henrik Brix	side 6
Misunnelse. Av Karl Notøy	side 8
Bli en Jesu sjelevinner! Av Vladimir Mozer	side 9
Nytt fra Bibelskolen. Av Per Bergene Holm	side 11
Den villige ånd (II). Av Ole Hallesby	side 13
Mens vi venter på Jesu gjenkomst. Av Per Bergene Holm	side 15
Herren vil føre Israel tilbake. Av Asbjørn Fosslie	side 17
Takk! Sang av Lina Melås	side 20

Babels spedbarn

Av C. Asschenfeldt-Hansen

«Babels datter, du ødelagte! Lykksalig er den som gir deg gjengjeld for den gjerning du gjorde mot oss. Lykksalig er den som griper og knuser dine spedede barn mot klippen!» Sal 137:8-9

Salmisten priser dem lykkelige som gir Babel gjengjeld for det den hadde gjort. Dette må vi forstå rett. Uttrykket å «knuse dine spedede barn mot klippen» sikter til den forferdelige skikk som var alminnelig i krig i oldtiden. Man drepte ikke bare de voksne, men også barna.

Ordet her er da en profeti om at hele Babels rike skal bli fullstendig ødelagt. Men Gud brukte ikke Israels folk til dette, han lot andre hedningefolk føre denne dommen over Babel.

Men salmisten priser dem lykksalig som fikk lov til å være med å ødelegge Babel. Her må vi huske at Babel står som uttrykk for mørkets rike generelt.

Redaksjonen har fått tilsendt ovenstående stykke fra en av bladets lesere med følgende kommentar: «Jeg har flere ganger undret meg over hvordan en skulle forstå vers 8 og 9 i Salme 137. Så kom jeg til å lese hva som sto skrevet om dette i 'Gullgruben' (bibelforklaring utgitt på Antikkforlaget). Den utleggelsen som her gis, vil jeg gjerne dele med andre, for den burde ha noe å si til oss alle».

Det er bilde på Guds rikes fiender – djevelen, verden og vårt eget kjød. Den dype mening i ordet er derfor dette: Lykksalig er den som får lov til å medvirke til å utrydde mørkets rike.

Spesielt må vi bruke dette ordet på det Babel vi har i våre egne hjerter. Enhver syndig tanke som rører seg der inne, er et av Babels spedbarn. Og han er sannelig lykksalig som tar et slikt Babels barn og knuser det mot klippen.

Dersom du ikke dreper disse Babels barn som er dine synder og lyster, dreper de deg. Og disse Babels barn må knuses mens de er små. Vil du spare dem, vokser de fort opp og kan snart bli for sterke for deg.

Her må vi ikke skåne noen og vise falsk overbærenhet. Den gamle Adam skal druknes, knuses og korsfestes. Da kan overskriften over et Guds barn være klar og tydelig, som Guds Ånd taler gjennom apostelen Paulus i Rom 6: «Død for synden, men levende for Gud».

Det å ha sitt hjerte i det himmelske Jerusalem er nøye knyttet sammen med å be Herren om å dømme hele Edoms og Babels vesen uten å skåne noen. Det ser vi i denne salmen. Det må først og fremst skje i vårt eget hjerte, for Edoms og Babels vesen betyr her djevelens vesen.

Kjærlighet til Herren og hatet til satan kan ikke skilles, så sant vi vil være salige.

L&E

Men jeg bad for deg...

Av Hans Erik Nissen

«Men jeg bad for deg at din tro ikke måtte svikte».

Luk 22:32

Vi står midt i en veldig åndskamp, for satan krever å få oss i sin makt. Er vi ikke klar over dette, går det oss på samme måte som disiplene den natten de alle sviktet ham. Disiplene var opp-tatt av hvem av dem som var den største. Dette fylte så mye av deres sinn, at det ikke var plass for Jesu advarsel. Som blinde gikk de frem mot deres livs største nederlag.

Kanskje du kjenner deg selv igjen i det som skjedde her? Du overså alle fareskiltene. Som bedrøvet gikk du frem, og våknet først opp da det var for sent. Syndens bitre ettersmak brente i

sjeledypet. Nettopp du skal vite at før ditt avgrunnsdype fall, var det en som bad for deg. Han bad om at din tro ikke måtte svikte. Det kan så lett skje når du er falt i synd. Da kommer satan og sier at nå er alt håp ute. Men det er ikke sant. Jesus har bedt for deg, og da er det håp.

Møt Frelserens blick! Gjennom det ser du inn i hans hjerte. Der inne er det plass for en synder som deg. Gå for deg selv. Gråt angerens tårer og be-kjenn din synd. Da sender Jesus deg en særlig hilsen og forsikrer deg om at han er oppreist til rettferdiggjørelse for deg.

*Fra «Han er vår fred»,
Logos Media 2005*

«Vi skal merke oss at Elias ikke bygget et nytt alter – noe som ville vekke folkets interesse. Nei, han gjenreiste det gamle alteret, det som folket hadde forkastet og revet ned, som de ikke så noen verdi i.

Det eneste Elias kunne oppnå ved denne gjenreisning av det som var foreldet og avleggs, var for-argelse. Dessuten var det vel unødig dømmende å bygge opp igjen det som de andre hadde revet ned? Hadde det ikke vært mer forsonlig å bygge et nytt alter, som ikke rippet for mye opp i folkets dårlige samvittig-het?

Her møter vi den Elias som ikke kunne gå med på kompromiss. Elias tok ikke hensyn til menneskelige inn-vendinger. Han levde for Guds an-sikt.

Skulle folket vende tilbake til Herren, måtte det ikke vende seg til noe nytt, men tilbake til utgangs-punktet, det de hadde vendt seg fra. Folkets fornyelse – i likhet med all sann fornyelse – måtte komme ved å vende tilbake til begynnelsen, til ham som er begynnelsen (1Joh 1:1-4)».

Sitat fra Dag Risdals bok
«Levende forkynnelse eller
tomme ord?», Nico forlag 1986

Søk først Guds rike

Av Hans-Henrik Brix

*Vi fortsetter her med bønnen
«Gi oss i dag vårt daglige brød»,
fra gjennomgåelsen av Fadervår.*

Gud har i sitt ord gitt oss så mange løfter om at han har tatt på seg ansvaret for hele vårt liv, både det åndelige og det timelige, at vi umulig kan bekymre oss, hvis vi tar Gud på ordet og setter vår lit til ham. Men erfaringen viser at vi er like lite troende som israelittene i ørkenen og disiplene på Jesu tid.

Derfor er det heller ikke tilfeldig at Jesus, noen få vers etter Fadervår, fortsetter sin undervisning om hvor skadelige og unødvendige våre bekymringer er. La oss kort se på hva det er Mesteren vil åpne våre øyne for i siste del av Mat 6.

Bekymring er vantro

Jesus nevner for det første at jordisk rikdom kan mistes eller tæres av møll og rust, og den har i motsetning til de himmelske skatter bare betydning for dette livet. Dernest peker Jesus på at det som er vår rikdom og skatt, vil hjertet henge ved: «Hvor din skatt er, der vil også ditt hjerte være». (v. 21) Faren er at «mammon», materiell rikdom, kan bli en avgud for oss. Jesus vil ha oss til å forstå at vi bare kan ha én herre. Det er umulig å tjene både Gud og mammon, sier han. Det er et enten – eller. Men hjelpen og

trøsten for oss er at hvis vi velger rett, det vil si hvis vi lar Gud være vår Gud, har vi ingen grunn til bekymring. Han som har skapt alt, og har omsorg for fuglene og plantene og all sin skapning, vil så visst ikke svikte sine barn. «Se på fuglene under himmelen! Ikke sår de, ikke høster de, ikke samler de i hus, men deres Far i himmelen gir dem føde. Er dere ikke langt mer verd enn de»? (v. 26) «Kler Gud slik gresset på marken, det som står i dag og i morgen kastes i ovnen, skal han da ikke meget mer kle dere, dere lite troende»? (v. 30)

Vi kan igjen minne om Jesu løfte til disiplene i Mat 7:7: «Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere». Det er i den forbindelse Jesus sier: «Når da dere, som er onde, vet å gi deres barn gode gaver, hvor meget mer skal da deres Far i himmelen gi gode gaver til dem som ber ham!» (v. 11) Hvordan kan vi da tvile på at den allmechtige Gud og gavmilde Fader vil sørge for oss? Skulle vi ikke frykte og elske Gud over alle ting og stole fullt og fast på ham? Eller finnes det én eneste grunn til ikke å gjøre det? Du som allikevel bekymrer deg, hør hvilket løfte Jesus gir sine lite troende disipler, det vil si deg og meg: «Søk først Guds rike og hans rettferdighet, så skal dere få alt dette i tillegg!» (v. 33)

Lar du Jesus og hans frelsende rettferdighet være det viktigste for deg, og

lar du deg lede av Guds ord og Ånd under alle forhold, har du et løfte om at Herren selv vil gi deg alt i tillegg. Da skal du få mat og klær og alt det vi kaller «daglig brød». Vi skal altså gjøre det motsatte av det som er naturlig for oss, det vil si: ikke bekymre oss for våre naturlige behov, men først og fremst være opptatt av å leve i et rett forhold til Gud. Så vil vår himmelske Far gi oss alt det vi behøver for dette livet.

Det er også budskapet i den kjente beretning om profeten Elias og enken i Sarepta. Hun og sønnen hennes holdt på å dø av sult og tørst i en tid uten nedbør. Allikevel hadde Herren befalt enken å sørge for mat til Elias. Og på hans bønn måtte hun først lage til et lite brød til han, siden kunne hun lage til noe for seg selv og hennes sønn. Dette måtte for enken virke aldeles urimelig i en håpløs situasjon, men hun adlød i tro etter at hun fikk høre Herrens løfte: «For så sier Herren, Israels Gud: Melkrukken skal ikke bli tom, og oljekruset ikke mangle olje helt til den dag Herren sender regn over jorden». – Og «Melkrukken ble ikke tom, og oljekrukken manglet ikke olje, slik som Herren hadde talt gjennom Elias». (1Kong 17)

Enken måtte først sørge for profeten, før hun kunne tenke på sine egne behov. Hun handlet i tro på Herrens løfte, og er et godt eksempel på det Jesus vil lære oss: Først å søke Guds rike. Enken erfarte nettopp det som Jesus lover den som gjør etter denne formaning: hun fikk det hun selv og

sønnen trengte i tillegg, som en ufor-tjent gave.

«Mennesket, barnet, husets arving, engster seg så han blir syk og blek og gammel av bekymring, fordi han ikke tror han skal få det han behøver! Kan det finnes større forlystelse for djevelen og hele avgrunnens selskap enn et slikt skuespill? Fuglen lever lykkelig i Guds omsorg – men menneskene vil forgå av vantroens bekymringer!» (Rosenius)

Jeg har selv erfart at det gir trøst og frimodighet å tenke på sannheten i den første trosartikkel: «Jeg tror på Gud Fader, himmelens og jordens skaper». Her sier Luther blant annet dette i sin forklaring: «Hver dag sørger han rikelig for alt jeg trenger. Han verner meg mot all fare og bevarer meg mot alt ondt».

Dette er sanne og trøstefulle ord som det er full dekning for i Guds ord. I Fil 4:19 får vi for eksempel følgende løfte: «Min Gud skal etter sin herlighets rikdom fylle all deres trang i herlighet i Kristus Jesus».

Og i 2Kor 9:8 forsikrer Paulus oss om at vi har en rik Gud som gir rike løfter: «Og Gud er mektig til å gi dere all nåde i rikelig mål, for at dere alltid og i alle ting kan ha alt det dere trenger til, og ha overflod til all god gjerning». – Her flyter det virkelig over!

L&E

www.josafat.no

Misunnelse

Av Karl Notøy

Misunnelse er en av de største krefter som finnes på vår syndige jord. Den er et utslag av egoisme og selvhevdelse. Det var misunnelse som var årsak til at fariseerne overgav Jesus til Pilatus for korsfestelse. Beretningen om det første broderdrap finner vi allerede på et av Bibelens første blad. Av misunnelse drepte Kain sin bror Abel.

Også langt inn i de kristnes rekker finner vi misunnelse. Den framstår gjerne som baktalelse. Er det noe som ødelegger de helliges samfunn, er det misunnelsen.

Bibelen sier at kjærligheten misunner ikke. Det skulle være en stor glede for oss dersom det går godt for en bror eller ei søster, enten det er materielt, eller spesielt dersom det er på det åndelige område. Den som ligger under for misunnelse har det vondt, og trenger vår forbønn og omsorg.

Bibelen oppfordrer oss til å tjene hverandre i kjærlighet, med de nådegaver vi har fått. Vi skulle se på våre evner og talenter som en gave fra Gud. Det er noe vi har fått til forvaltning, og ikke til selvhevdelse. Bruker vi de evner som vi har fått, skal vi slippe å svare for det vi ikke har. Målet er å hjelpe hverandre til himmelen, ikke å misunne hverandre. Vi har det så godt materielt, vi lider ingen nød, derfor har vi heller ingen grunn til å gjemme på misunnelse.

La oss bruke våre krefter til å vinne andre for himmelen. Da skulle vi ikke gjøre som disiplene da de trettet om hvem som var den største. La oss heller støtte og oppmuntre hverandre i denne onde og vanskelige verden. Den som vil være størst blant dere skal være alles tjener, sa Jesus. Da må vi sette de andre høyere enn oss selv. Innfor Gud er det ingen forskjell på oss. Den kristne menighet består av syndere som trenger den samme nåde. La oss derfor ikke leve for oss selv, men for ham som døde og oppsto for oss!

Anonyme gaver

Vi vil si en hjertelig takk for større eller mindre gaver til misjoneren, bladet og bibelskolen!

Når girototalongen mangler navn og adresse på givene, er det umulig å nå dere på annen måte. Da er reglene slik at banken ikke kan oppgi navn til oss. Derfor er det også umulig å sende dere flere giroblanketter, slik noen ber om. Dersom dere ønsker å få tilsendt flere blanketter, glem derfor ikke å oppgi navn og adresse!

Red.

LAE

Bli en Jesu sjelevinner!

Av Vladimir Mozer

Evangelisten over alle gjennom alle tider ble født om lag 10 km fra Jerusalem – Jesus Kristus. Gud selv kom i menneskers skikkelse og var lik oss i alle ting, men uten synd.

Hvorfor kom han til jord for å lide korsets død? Jesus svarer selv og sier: «For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortales, men ha evig liv». (Joh 3:16) Jesus var Guds egen misjonær og sjelevinner som kom for å forkynne Guds kjærlighet til oss.

Jesu misjonsgjerning var av kort varighet, og var begrenset til et lite geografisk område. Jesu budskap hadde sitt utspring i dette at Gud ble menneske. Han er «Ordet» som ble kjød, og han kunne sagt: «Jeg er Guds Sønn. Jeg er den evige Gud. Jeg befaler deg å tro». I stedet brukte han Ordet, og det er nok for sjelevinnere i dag også.

Mennesket trenger intet annet budskap enn synd og nåde, loven og evangeliet. En evangelists våpen er Ordet alene. Jesus var evangelist, han var nidkjær, og han brant etter å nå nye. Derfor bør vi studere nøye hvordan han gikk frem. Jesus var Guds Sønn, og vi kan ikke gjøre tingene nøyaktig på samme måten som han gjorde det, men vi kan lære av han i sjelevinnerarbeidet.

– Se der Guds Lam!

Da Johannes døperen så Jesus komme til seg for å bli døpt, sier han: «Se der Guds lam, som bærer verdens synd». Vi leser om Andreas som hørte budskapet, og som fant sin bror, Simon. Med begeistring bryter han ut: «Vi har funnet Messias!»! Dette er også vårt kall. Vi skulle peke på Jesus som menneskets frelser. «For Menneskesønnen er kommet for å søke og frelse det som var fortapt».

En dag ser Jesus Natanael og sier: «Se, det er en ekte israelitt, en som det ikke er svik i». (Joh 1:47) Natanael var uten tvil langt fra fullkommen, men Jesus så hans oppriktighet, og han snakket med ham om det. Det åpnet muligheten til å snakke om åndelige ting, og det resulterte i at Natanael sa til Jesus: «Rabbi, du er Guds Sønn, du er Israels konge!»! (Joh 1:49)

– Følg meg – jeg vil gjøre

Når Jesus møtte mennesker legger vi merke til at han tar frem deres positive egenskaper. Og når han får kontakt, snakker han om deres sjelstilstand innfor Gud.

Da Jesus kalte sine disipler, sa han til dem: «Følg meg, og jeg vil gjøre dere til menneskefiskere». Resultatet var at de straks forlot sine garn og fulgte ham. Da de gikk videre, så de brødrene Jakob og Johannes sitte sammen med faren Sebedeus i båten og re-

parere garn. Jesus kalte på dem, og de forlot straks båten og sin far og fulgte ham. (Mat 4:19-22)

Jesus sendte dem ut i tjenesten med ordene: «Se, jeg sender dere som får blant ulver. Vær da kloke som slanger og enfoldige som duer». (Mat 10:16) Deres kall var å gå ut «og gjøre alle folkeslag til disipler, idet dere døver dem til Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, og lærer dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende»! (Mat 28,19-20)

Jesus understreket hvordan dette skulle skje: «Så står skrevet, at Messias måtte lide og oppstå fra de døde den tredje dag, og at i hans navn skal omvendelse og syndenes forlatelse forkynnes for alle folkeslag, fra Jerusalem av. Dere er vitner om dette». (Luk 24:46-48)

De fikk gå med samme fullmakt som Jesus selv: «Fred være med dere! Likesom Faderen har utsendt meg, sender også jeg dere. Og da han hadde sagt dette, åndet han på dem og sa til dem: Ta imot Den Hellige Ånd! Dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt. Dersom dere fastholder dem for noen, da er de fastholdt». (Joh 20:21-23)

Jesus som sjelesørger

Samtalen mellom Jesus og den samaritanske kvinnen (Joh 4) er et av de beste bibelske eksempler fra Jesu arbeid med sjelene. Historien starter der Jesus stiller et naturlig spørsmål:

Pastor Vladimir Mozer (t.h.) sammen med Jan Ove Heggdal (NLL).

«Gi meg å drikke». Så fortsetter han samtalen med å vekke åndelige behov, og avslutter med å åpenbare seg som Messias. Han leder kvinnen til å tro på ham som Messias, som hennes frelser.

Ved å spørre om drikke, gav han denne kvinnen en mulighet til å gjøre ham en tjeneste. Østlig gjestfrihet gjør at hun ikke unnlater seg det, og Jesus bygget en bro mellom seg og den samaritanske kvinnen. Han fikk henne interessert. Hun ønsket å lytte til ham. Fra å starte med helt enkle ting, førte han samtalen inn på åndelige spørsmål. Jesus sa til henne: «Kjente du Guds gave, og visste du hvem det er som sier til deg: Gi meg å drikke – så hadde du bedt ham, og han ville gi deg levende vann»!

På samme tid innlot han seg ikke på en religiøs stridsdiskusjon om hvor det var best å tilbe. En ikke-troende vil all-

Nytt fra Bibelskolen

Av Per Bergene Holm

Fra og med januar 2006 har **Sigbjørn Agnalt** gått inn som ny lærer på Bibelskolen på Fossnes, i 50% stilling. Han overtar etter Ingar Gangås. Ingar vil fortsatt fungere som vikar på skolen ved behov, men det ble vanskelig å kombinere redaktøransvar, sekretærarbeid og forkynnertjeneste med fast stilling som lærer ved skolen.

Samtidig har **André Heian** kommet inn som andre vaktmester ved siden av Martin Fjære, også han i 50% stilling. Det har i flere år vært en underdekning på den praktisk-administrative siden ved skolen, og ansettelsen av André vil bidra til å avhjelpe dette (se «Nytt om navn»).

Vi vil be misjonsfolket om å ta med Sigbjørn og André, og også de øvrige

ansatte i misjonen og på bibelskolen, i sine forbønner. For «dersom Herren ikke bygger huset, arbeider bygningsmennene forgjeves».

Noen vil nok mene at det er mer enn dristig å ansette to nye personer i en tid hvor statsstøtten til de små bibelskolene reduseres kraftig. Men bibelskolestyret og landsstyret hadde tro for å gjøre det som de anså riktig i forhold til de behov som finnes, samtidig som det var villige personer til å gå inn i oppgavene. Og styrene har også det håp til Gud, at han er mektig til å sørge for oss, slik at også de nødvendige midler til lønn og andre utgifter kommer inn.

L&E

tid ha et feil utgangspunkt i en slik samtale. I stedet for å diskutere, avslørte Jesus henne som en skyldner innfor loven. Jesus sa til henne: «Gå og rop på din mann». Kvinnen svarte at hun ikke hadde noen mann. «Jesus sa til henne: Med rette sa du: Jeg har ingen mann! For du har hatt fem menn, og den du nå har, er ikke din mann. Der talte du sant».

Han ga henne også et kort svar på spørsmålet om stedet hvor en skal tilbe, idet han sier: «Den time kommer, og er nå, da de sanne tilbedere skal tilbe Faderen i ånd og sannhet. For det er slike tilbedere Faderen vil ha».

Til slutt åpenbarer han seg selv for henne som Frelseren, ved at han forkynner evangeliet for henne. Kvinnen sa til ham: «Jeg vet at Messias kommer – han som kalles Kristus. Når han kommer, skal han forkynne oss alt». Til dette sier Jesus: «Jeg er det, jeg som taler med deg». Jesu ord førte da den samaritanske kvinne til omvendelse og tro på ham.

Troens frukt blir at hun løper inn i byen og bekjentgjør for menneskene hva hun har blitt fortalt, ved å si: «Kom og se en mann som har sagt meg alt det jeg har gjort! Han skulle vel ikke være Messias»? →

Beretningen minner oss om å bruke enhver mulighet til å forkynne evangeliet til menneskers frelse, og til ikke miste motet når vi ser menneskets synd. La oss heller ikke bli ført vekk fra hovedemnet, siktemålet for samtalen, som er å peke på Kristus.

Sjelevinnerglød

Jesus prekte uopphørlig. Han arbeidet med å undervise sine disipler og grupper av mennesker. Ofte repeterte han sitt budskap på forskjellige måter, blant annet i lignelser, når han sa: «Himmelriket kan lignedes med...»

Han ba både dager og netter, under alle livets forhold, i menneskers hus, i synagogen, i Getsemane, på korset osv. Han reiste rundt og gjorde under. Han snakket med alle uten unntak. Frelsen er uatskillelig knyttet til Jesu liv, død, og oppstandelse. Det viser hans holdning til tollere, ekteskapsbrytere, og de upåaktede i samfunnet.

I røveren som ble korsfestet ved hans side, så Jesus han som ville bli med ham til paradiset. I den forhatte tolleren Sakkeus, så han «en Abrahams sønn». Jesus ble gjest hos ham en hel dag. I Saulus, kirkens forfølger, så han den store misjonær. I Peter, som fornektet ham tre ganger, så han den klare bekjenneren av Messias som kirken skulle bygges på, han som er kirkens hyrde.

«Da de hadde holdt måltid, sier Jesus til Simon Peter: Simon, Johannes' sønn, elsker du meg mer enn disse? Peter sier til ham: Ja, Herre, du vet at

jeg har deg kjær. Jesus sier til ham: Fø mine lam!»! (Joh 21:15)

For å nå sjelene, skulle vi ikke bare begrense vår bekjentskapskrets til de kristne. Og før vi snakker med andre, om at syndene er forlatt på grunn av Jesu uskyldige død, skulle vi be for dem. Vi skulle gi oss tid til å snakke med personer som spør.

Evangeliet til alle

I begynnelsen av sitt virke søkte Jesus bare de tapte får av Israels hus, og kalte sine disipler til å gjøre likedan. Men autoritetene i Israel forkastet Jesus og hans gjerning som Messias. De gikk til og med til det skritt å utrope dødsstraff over ham.

Da ble misjonsoppdraget vendt bort fra dem og gitt til andre nasjoner – til hedningene. Etter sin guddommelige oppstandelse gav Jesus et globalt misjonsoppdrag til sine elleve apostler. Budskapet skulle spres over hele verden. Det Jesus gjorde i en kort periode, på et avgrenset geografisk område, er nå spredt ut over hele jorden.

Med dette for øyet kan en si at en sjelevinner, har et guddommelig kall til å berge sjeler for himmelen. Ingenting kan stoppe ham – ikke tretthet, ikke ulykke, ikke motstand fra fiender, for han har sine røtter i Kristi kjærlighet.

*Oversatt fra engelsk
av Jan Ove Heggdal
og tilrettelagt for bladet
ved Dag Rune Lid*

Den villige ånd (II)

Av Ole Hallesby

«Gud så alt det han hadde skapt, og se, det var såre godt».

Av alt det herlige Gud har skapt, er det vel intet som er så godt som den villige ånd. Det forstår jeg bedre, siden jeg selv har fått barn. Jeg er glad over at barna er lydige, og gjør det jeg ber dem om. Men for mitt hjerte er det dog noe ganske annet når jeg ser den villige ånd hos dem. Jeg arbeider for eksempel i vår lille hage, og barna holder på å leke borte på gårdsplassen. Så kommer de springende og stiller seg opp ved min side og spør i munnen på hverandre: «Er det ikke noe vi kan hjelpe deg med, far?»

Når jeg opplever dette, da kjenner mitt lille faderhjerte en glede som jeg

ikke kan beskrive. Sant nok, den hjelp de yter, er ikke alltid så verdifull. Av og til ødelegger de vel også i sin barnlige uforstand noe av det jeg har gjort, så jeg etterpå må gjøre det om igjen. Men jeg skal gjerne gå halve natten og gjøre om igjen etter dem når de bare har den villige ånd som vil hjelpe far.

Han som er Far for alt som heter barn i himmel og jord, han føler visst ennå sterkere overfor sine små og uforstandige barn. Vær ikke engstelig, min venn, om du i din iver har gjort noe som viste seg å være mindre vellykket. Så lenge du har den villige ånd som spør: «Far, er det ikke noe jeg kan få hjelpe deg med?» så lenge skal nok Gud med glede gjøre godt igjen det du i din iver gjorde galt. Og så skal du snart gjennom dine feilgrep lære å gjøre det rett. Bry deg ikke om alle disse kloke hoder, som går omkring og kritiserer alt, men selv ingen ting får gjort fordi de er redde for kritikk og spott. Den himmelske Far gleder seg over et villig, men uviselig barn mer enn over ni og nitti som sto og så på og unnskyldte seg med at de ikke kunne klare det.

Ja, det er visst ikke noe så yndig for Gud å se på i hele den vide verden som den villige ånd. Men der er heller ikke noe som er så deilig for oss selv. Den villige ånd er kristenlivets lykkelige hemmelighet. Den bærer oss gjennom livets store stormer og gjennom

*Vi gjengir her fortsettelsen på stykket «Den villige ånd» fra de-
semlernummeret. I noen nummer
framover vil vi trykke flere små
stykker av Ole Hallesby, slik som:
Kjødets begjæring, Kjødets farer,
Et seirende kristenliv. Dette er en
del av den kristne forkynnelse som
ikke så ofte tas fram i vår tid, men
som var sterkere fremme i vår
vekkelsesarv som også kommende
generasjoner trenger å høre.*

Red.

Nytt om navn

Landsstyret er glad for å ønske to nye medarbeidere velkommen. Begge begynte i halv stilling ved Bibelskolen på Fossnes fra nyttår 2006 (se «Nytt fra Bibelskolen», side 11).

Sigbjørn Agnalt (50) fra Langli, Skiptvet i Østfold, er gårdbruker, gift med Irene, og har fem barn i alderen 23 til 16 år. Han har i tillegg til gårdsdriften, som han har drevet sammen med familien, vært ansatt ved Skiptvet Mølle, hvor han nå slutter for å begynne som lærer ved bibelskolen i halv stilling. Stillingen innebærer også litt reising i misjonen. Sigbjørn har deltatt som taler på noen av Lekmannsmisjo-

nens stevner, samt vært ute på noen møter og bibelhelger de siste par årene.

André Heian (22) er fra Kodal i Vestfold. Han gikk bibelskolen skoleåret 2001–2002, har gjort seg ferdig med militærtjenesten, er utdannet møbelsnekker, og er ringforlovet med husmor ved bibelskolen, Sara Lingmalm. Han er nå ansatt som 2. vaktmester ved bibelskolen på halv tid.

Landsstyret er glad for at disse to har sagt ja til kallet, og vi håper at begge får erfare Guds velsignelse, samt misjonsfolkets forbønn og støtte.

Sekr.

---

dagliglivets små og upåaktede ofre og skuffelser. Den gir likevekt i medgang og utholdenhet i motgang. For det er Herren og ikke seg selv den villige ånd vil tjene.

Min bror og søster! Eier du den villige ånd eller har du mistet den? Så du sliter deg fram fra dag til dag med en uvillig ånd, som tinger og prutter med seg selv for å slippe igjennom med det minst mulige, av kamp imot syndevanene, av hensynsfullhet og oppofrelse hjemme, av arbeid for Herren, av omsorg for sjelene og av gaver til Guds sak. Da er det et tungt og slitsomt liv du lever.

Men du minnes den lyse tid i ditt liv, da den villige ånd drev hele verket, da du kunne bli så barneglad, når du forsto at Herren ville ha deg til å gjøre

dette eller hint, da du bar uvennlighet og uvilje med indre ro og glede, ja, du kunne oppleve det, som Jesus nevner: Du kunne springe av fryd.

Min venn, du føler visst også selv av og til at du har mistet din første kjærlighet, og du lenges tilbake til den tid da du hadde det godt og fortrolig både med Gud og hans venner. Si ham nå hva du har mistet, og be ham at han igjen gjør deg ny og skaper den villige ånd i ditt indre. Så skal du slippe å slepe kristendommen med deg fra dag til dag som en tung byrde, du ikke tør legge fra deg. Så skal du igjen få erfare kristendommen som den kraft som bærer deg i sorg og glede, i arbeid og hvile, i liv og død.

*Fra «Kjødelig frihet er åndelig død»,
Luthersk Litteraturstudie, Oslo 1946*

Mens vi venter på Jesu gjenkomst

Av Per Bergene Holm

Talentene

Jesus taler i Mat 25 om talentene han har overdratt til sine tjenere. Talentene er selve frelsen i Jesus, evangeliet. Men det er ikke gitt oss til teoretisk spekulasjon eller til å grave ned.

Jesus vil at den frelse du har mottatt hos ham, skal omsettes i livet ditt. Hva har du ikke fått av ham? Tenk, du har i kraft av hans forsoning fått del i Guds evige kjærlighet, du har mottatt den godhet, mildhet og saktmodighet som er din eneste redning, syndenes forlatelse etter hans nådes rikdom. Det er din rikdom, din kapital, at du gjennom Jesus eier Guds vennskap, nåde og kjennskap. Men Jesus vil at du skal la dette få rom i ditt hjerte og at det skal settes i omløp, at det gjennom deg skal nå til andre mennesker.

Jesu sinnelag

Du er ved Jesus gjort i stand til å elske dine medmennesker, vise miskunn og mildhet, godhet og saktmodighet. Det er ikke snakk om selvstrev, men snakk om å gjøre seg bruk av Jesu sinn. «La det sinn være i dere, som og var i Jesus Kristus», sier apostelen i Fil 2:5. Det er gitt deg gjennom frelsen i Jesus, du har møtt og mottatt det hos Jesus. La det være i deg, la det få utfolde seg.

Da skal du snart oppleve at det blir kamp i ditt indre, kamp mellom kjødet og Ånden, mellom ditt kjødelige sinn

og det sinn du har mottatt hos Jesus. Da skal du snart få bruk for syndenes forlatelse, når du opplever hvor lite Jesu sinn har fått ta deg i bruk, hvor lite det får utfolde seg i deg.

Men hos Jesus møter du ikke harde ord når du kommer med dine svikt og nederlag, der møter du bare ny nåde og ny miskunnhet. Slik mottar du mer av hans nåde, slik blir du bare enda mer rik på erfaring av rikdommen i hans frelse. Og så får du mer du kan gi videre og sette i omløp, mer av Jesu sinn, mer av hans kjærlighet og miskunn. Og slik er det at Jesus vil at hans frelse skal gå videre til dem vi lever i blant.

Forvaltere

Jesus har sendt ut sine vitner for å forkynne for hele skapningen, men han har i første rekke satt alle sine tjenere til å forvalte den nåde og frelse de selv har mottatt, der de er. For er vi ikke tro her i det små, har vi lite å fare med utover i den store verden. Det er her, i det daglige forvalteroppdraget du og jeg har fått, i våre hjem, på våre arbeidsplasser, blant familie og venner, vi skal få omsette den nåde og kjærlighet vi selv har mottatt hos Jesus. Slik vil Jesus høste der han ikke selv har sådd og sanke der han ikke selv har strødd.

Men, sier du, jeg har så lite av Jesu sinn, jeg har ingenting å gå med til

dem jeg lever i blant. Men det er ikke sant! Du som har tatt i mot Jesus har en veldig skatt og rikdom, og du har mottatt en kjærlighet og et sinn som ikke er av denne verden, så sant du har tatt i mot Jesu kjærlighet og nåde til deg, og lever i syndenes forlatelse.

Tro i det små

Om du synes du har lite, slik disiplene syntes da de kom til Jesus med sine fem brød og to småfisker, begynn å dele ut av det du har. «Et lite ord om Jesus, en vennlig utstrakt hånd». Vent ikke på at du skal få så stor frimodighet og synes at du har så mye å gå med. Tenk på disiplene som delte to småfisker og fem byggbrød seg i mellom før de gikk. Hva tror du de

tenkte når de gikk der til den første gruppen mennesker som satt i gresset? «Det er ikke nok, nå blir vi til latter og til skam for Jesus!» Men de gikk på Jesu ord og i tillit til ham, og brødet og fiskene ble velsignet mellom hendene deres, så det ble nok til alle. Det skal du også få erfare, akkurat som den enken profeten Elisa kom til. Profeten ba henne ta det hun hadde i huset – en oljekrukke – og få tak i så mange kar som mulig. Det var ikke mye hun hadde, en liten krukke med salveolje. Men kvinnen gjorde som profeten sa, og så lenge det var tomme kar, kom salveoljen til å fylle karene.

Jesus fyller tomme kar

Det mangler ikke på tomme kar i våre omgivelser, i våre hjem, blant våre naboer og arbeidskollegaer, i våre familier og vår omgangskrets. «Sjå, der kjem ein sjuk og fattig, der kjem ein som spør om råd, der ein sviken, der ein hatig – her er nok for offerdåd!» Ta det du har i huset. Gi dem det du selv har fått, la dem få noe av den kjærlighet og glede, tro og håp som du selv har fått hos Jesus. Du blir ikke fattigere av det. Og enda større, gjennom dette lever du i evangeliet, gjør deg bruk av det, og slik blir du bevart i avhengighet av Jesus. Evangeliet blir mer enn teori, det blir ditt liv og din kilde, en kilde som veller fram ikke bare til liv for deg selv, men til liv og glede for dem du omgås. Og det var det Jesus ville. Det er slik han vil at du skal vente hans gjenkomst. Ja, det er bare slik du kan vente hans gjenkomst.

L&E

Skileir for ungdom/studenter

på Stokkhaugen Bedehus ved Gangåsvatnet i Orkdal, Sør-Trøndelag, 23.–26. februar 2006. Åpne møter for alle: torsdag kl. 20; fredag/lørdag kl. 11 og 20; søndag kl. 11.

Talere/ledere: *Sigbjørn Agnalt, Per Brattgjerd og Ingar Gangås.*

Påmelding til Ingeborg Gangås, tlf. 33 36 17 73/957 07 893, ingeborg_g86@hotmail.com eller Ingar Gangås, tlf. 74 06 46 50/901 512 34, ingang@c2i.net

Maks. antall deltakere: 25.
Aldersgrense: 15 år og oppover.
Påmeldingsfrist: 15. februar.

Herren vil føre Israel tilbake

Av Asbjørn Fossli

I Jeremiaboken hører vi om Israels frafall og Herrens dom over folket. Jerusalem blir inntatt og folket blir bortført til Babel. Men straffen er ikke endelig. Etter sytti år skulle Herren igjen ta seg av sitt folk og føre det tilbake.

Herren sin Gud skal de søke

I kap. 50:1-21 kommer vi rett inn i profetiene om folkets tilbakekomst. Dette skal skje etter at «landet har gjort fyldest for sine sabbatsår. Alle de dager det lå øde, hadde det hvile – til sytti år var gått til ende». (2Krøn 36:21) Da skal det komme en ny tid for Israelfolket: «I de dager og på den tid, sier Herren, skal Israels barn komme, de og Judas barn sammen. De skal gå og gråte, og Herren sin Gud skal de søke».

Slik var det ikke før bortførelsen. I kap. 18:12 svarer folket på Guds kall til omvendelse gjennom profeten: «Du taler forgjeves! Våre egne tanker vil vi følge, og enhver vil følge sitt onde, hårde hjerte». Og i kap. 44:16: «Vi vil ikke høre på deg i det du har talt til oss i Herrens navn».

Det var dette folket som skulle søke Herren, og de skulle søke ham som sin Gud. Det står om Jesus at han kom for å søke og frelse det som var fortapt. Slik var det den gang – for Israelfolket i Babel – og slik er det for oss i dag. Israelittene var utvalgt, ikke bare som folk, men først og fremst var de

utvalgt i Kristus. Derfor kunne Herren bøye hjertene slik at de søkte ham. Det var på grunn av hans Sønns rettferdige liv og soning for verdens synder, at han kunne se i nåde til sitt utvalgte folk.

En annen ting vi skal legge merke til, er at når tida er inne, «skal Israels barn komme, de og Judas barn sammen». Før fangenskapet var riket delt, og de var ved flere anledninger i strid med hverandre. Men nå er det noe langt viktigere enn timelige ting de søker. De er i nød, og i denne situasjonen søker de Abrahams, Isaks og Jakobs Gud. Han som er tre ganger hellig. Da er det ikke tid for å kjempe om timelige goder. Når Guds ord får rom i hjertet blir det fred, både med Gud og mennesker. Da blir det ikke mine krav som blir det store. Nei, da har jeg nok med min synd. «Ikke våre egne rettferdige gjerninger legger vi til grunn for våre ydmyke bønner som vi bærer fram for ditt åsyn, men din store barmhjertighet». (Dan 9:18b)

Israelfolket spør etter veien til Sion

I vers 5 står det at Israelfolket skal spørre etter veien til Sion, som er en klar motsetning til Jer 6:16. Der er det Herren som gjennom Jeremia kaller folket til å spørre etter veien til det gode. Men folket ville ikke. Hyrdene hadde ført dem vill. De som skulle

lede dem på de gamle stier, ledet dem over på en ny vei – veien til forherdelse, frafall og undergang. «Fortapte får var mitt folk», sier profeten. De hadde stilt seg slik at de kom inn under Guds dom. Men allikevel var det ikke slutt.

I kap. 29 v. 10-14 profeterer Jeremia: «For så sier Herren: Når sytti år er gått for Babel, vil jeg se til dere og oppfylle mitt gode ord, at jeg vil føre dere tilbake til dette sted. For jeg vet de tanker jeg har om dere, sier Herren. Det er fredstanker og ikke tanker til ulykke. Jeg vil gi dere framtid og håp. Og dere skal påkalle meg og gå av sted og be til meg, og jeg vil høre på dere. Dere skal søke meg, og dere skal finne meg når dere søker meg av hele deres hjerte. Jeg vil la meg finne av dere, sier Herren. Jeg vil gjøre ende på deres fangenskap og samle dere fra alle de folk og alle de steder jeg har drevet dere bort til, sier Herren, og jeg vil føre dere tilbake til det sted som jeg førte dere bort fra».

Ja det var bare Herren som kunne føre folket tilbake til Sion, der de hørte hjemme. Men det var ikke bare hjem i fysisk betydning. De skulle komme hjem og tilbake til samfunnet med Herren. Det samme skjedde da Israel ropte i sin nød mens de var i Egypt: «Israels barn sukket over sin trelldom og klaget, og deres rop over trelldommen steg opp til Gud. Og Gud hørte deres sukk, og Gud kom i hu sin pakt med Abraham, Isak og Jakob. Og Gud så til Israels barn, og Gud kjentes ved dem». (2Mos 2:23-25)

Jeg vil tilgi dem

I Jeremia 50:20 bekreftes det endelig at Gud vil anta sitt folk: «I de dager og på den tid, sier Herren, skal de lete etter Israels misgjerning, men den skal ikke være til, og etter Judas synder, men de skal ikke finnes, for jeg vil tilgi dem som jeg lar bli tilbake».

Slik virker Jesu forsoning. «Ved at de kjenner ham, skal den rettferdige, min tjener, rettferdiggjøre de mange, og deres misgjerninger skal han bære». I Jesaja 43:25 sier Herren: «Jeg, jeg er den som utsletter dine misgjerninger for min skyld, og dine synder kommer jeg ikke i hu».

Når Herren selv har utslettet og glemt skyldbrevet, må også vi regne slik. Da må ikke vi lete etter de synder som allerede er utslettet.

Gud er hellig i sin kjærlighet

Men det betyr ikke at vi skal leve slik vi vil. Gud har ikke forandret seg, og loven er ikke opphevet. Den er oppfylt. Det står i Jesaja 53:5-6 at Herrens tjener (Jesus Messias) «ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham, for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom. Vi fór alle vill som får, vi vendte oss hver til sin vei. Men Herren lot den skyld som lå på oss alle, ramme ham».

Jesus ble knust for våre misgjerninger. Så stor var Guds vrede at Jesus ble knust i dommen på grunn av menneskenes synd. Når du gir synden og syndelysten rom i hjertet, skal du vite at Gud er den samme i dag. I Jakobs

Bibelhelg 10.–12. februar 2006 Bibelskolen på Fossnes

Fredag:	kl. 18.00:	«Fristedene og fristaden» (4Mos 35:9-15)	Göran Holmgren
	kl. 20.00:	«Den gamle Adam og det nye menneske» (Ef 4:22 ff.)	Ottar Endresen
Lørdag:	kl. 11.00:	«Helliget Herren» (2Mos 28:36)	Göran Holmgren
	kl. 16.30:	«Ta imot Guds nåde – forgjeves» (2Kor 6:1 ff.)	Ottar Endresen
	kl. 19.00:	«Bær hverandres byrder» (Gal 6:2)	Göran Holmgren
Søndag:	kl. 11.00:	«Den nye fødsel» (Joh 3:1 ff.)	Ottar Endresen

Påmelding innen 8. februar til Sara Lingmalm, Bibelskolen på Fossnes, 3160 Stokke, tlf. 33 36 17 75/mob. 938 49 087.

Fullstendig program og priser fås tilsendt ved henvendelse.

Unge og eldre er velkomne til samling om Guds ord!

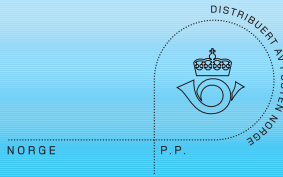
brev 4:4 står det at «vennskap med verden er fiendskap mot Gud. Den som vil være verdens venn, blir Guds fiende».

Vi står på valg. Skal vi følge vårt eget hårde hjerte eller skal vi følge Guds ord? Skal vi leve i vår synd eller skal vi la oss frelse fra den. Jesus kom for å «frelse sitt folk fra deres synder». (Mat 1:21) Syndenes forlatelse er ikke det samme som syndenes tillatelse. Derfor kaller Herren gjennom Jesaja også i dag: «Søk Herren mens han er å finne, kall på ham den stund han er nær! Den ugudelige må forlate sin vei og den urettferdige sine tanker og omvende seg til Herren, så skal han for-

barme seg over ham. Og til vår Gud, for han vil gjerne forlate alt». Ja, Gud vil gjerne forlate alt, og det er også han som kaller. Det er derfor det fortsatt er møter rundt omkring i Norges land. For han vil ha oss med til himmelen.

Den skyld som lå på oss alle, den rammet Jesus. I Jesus er skyldbrevet utslettet, men det er bare i Jesus. «Den som har Sønnen har livet. Den som ikke har Guds Sønn, har ikke livet». (2Joh 5:12) «Den som tror på Sønnen, har evig liv. Men den som ikke vil tro på Sønnen, skal ikke se livet, men Guds vrede blir over ham». (Joh 3:36)

L&E

Vennligst gi ekspedisjonen beskjed i god tid ved adresseforandring!

TAKK!

Melodi: «I den stille, klare morgen».

Takk for syndenes forlatelse, som gjelder denne stund.
Takk for Golgata og blodets sikre grunn.
La meg se på naglegapet, som du i din side har.
La meg se ennå en gang for meg det var.

*Takk, da, Jesus for din frelse!
Du kan synder-hjertet rense!
Nei, det finnes ingen grense
for den kjærlighet du gav på Golgata!*

Vet du, syndenes forlatelse, det gjelder også deg.
Si i dag farvel til syndens brede vei.
Hør hvor kjærlig Jesus kaller, ja, han ber og venter nå.
Ingen ting må hindre deg til ham å gå.

Du som strever, kom til meg, sa Jesus, jeg vil være nær.
For jeg Veien, Sannheten og Livet er.
Du er glad i små og store, om vi tviler eller tror.
Og du kjenner også stedet hvor jeg bor.

Lina Melås